

Anexa nr. 2

I.11. Citări ale publicațiilor candidatului în reviste științifice cu prestigiu recunoscut în domeniul științelor juridice sau indexate în baze de date internaționale recunoscute (nu se iau în considerare autocitățile)

Gh. Buta, O. Popescu, Revista Română de Jurisprudență nr. 3/2015, Ed. Universul Juridic, București 2015, ISSN 1844-6450, citare la pag. 157 cu privire la „chiar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și justiție rețin că instituirea unui sechestrul asigurător nu poate constitui un impediment la inițierea și/sau continuarea executării silită, indiferent de materia în care acesta a fost instituit, apreciem că dezlegarea aspectelor cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea unei hotărâri cu caracter obligatoriu ar fi fost de dorit pentru a pune capăt practicii contradictorii existente la acest moment”, citare la pag. 163 cu privire la „un alt argument adus la susținere contestațiilor la executare este acela că executarea silită a bunurilor legal sechestrate ar constitui infracțiunea de sustragere de sub sechestrul, prevăzută de art. 261 C. pen.”.

P. Pop, Revista Româna de Drept Privat nr. 3/2015, Ed. Universul Juridic, București 2015, citare la pag. 91 cu privire la „de fapt, perimarea acoperă nu doar respectivele cereri (de chemare în judecată, apel , recurs etc.), ci se răsfrânge asupra întregii activități judiciare desfășurate la acea instanță, în respectivul dosar, cu consecința lipirii de eficacitate juridică a întregului ansamblu de acte de procedură îndeplinite în respectiva cauză”, citare la pag. 95 cu privire la „sunt supuse sancțiunii perimării atât contestația în anulare care se judecă conform dispozițiilor de procedură aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată, deci după regulile de la prima instanță, iar dacă este vorba de o decizie pronunțată în apel sau recurs, conform regulilor aplicabile în fața acestor instanțe”, citare la pag. 112 cu privire la „În doctrină, s consideră tot o cauză de suspendare facultativă situația în care , în cursul unui proces, instanța ori tribunalul arbitral, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți, invocă excepția de neconstituționalitate a unei legi sau ordonanțe de care depinde soluționarea acelui proces, instanța sau tribunalul arbitral sesizează Curtea Constituțională, urmând ca până la rezolvarea excepției să poată suspenda judecata cauzei, în baza art. 413 alin. (1) pct. 1 NCPC”, citare la pag. 126 cu privire la „de precizat ca indivizibilitatea perimării se aplică nu doar în cazul raporturilor de solidaritate sau indivizibilitate, ci ori de câte ori există litisconsorțiu, atât subiectiv, cât și obiectiv”.

M. Nicolae, Revista Româna de Drept Privat nr.2/2015, Ed. Universul Juridic, București 2015, citare la pag. 127 cu privire la „majoritatea autorilor, în principal, proceduriști, susțin caracterul procesual (nu material) cel puțin al prescripției dreptului de a cere/obține executarea silită”.

Al. S. Ciobanu, Revista Româna de Drept Privat nr.5/2014, Ed. Universul Juridic, București 2014, citare la pag. 59 cu privire la „după cum s-a apreciat în literatura de specialitate,

această dispoziție reprezenta o formă a arbitrabilității obiective, întemeiată pe criteriul naturii litigiului, spre deosebire de arbitrabilitatea subiectivă, raportată la calitatea părților”.

P. Pop, Revista Româna de Drept Privat nr.4/2014, Ed. Universul Juridic, București 2014, citare la pag. 169 cu privire la „sanctiunea aplicabilă în cazul termenelor legale relative va fi doar de natură disciplinară sau pecuniară”, citare la pag. 178 cu privire la „răspunsul a fost acela că modificarea tardivă a cererii duce, în mod evident, la prelungirea duratei procesului, ceea ce contravine noului principiu consacrat de art. 6 NCPC, al soluționării litigiului într-un termen optim și previzibil, principiu imperativ atât pentru părți, cât și pentru instanță”.

Gh. L. Zidaru, Revista Româna de Drept Privat nr.2/2014, Ed. Universul Juridic, București 2014, citare la pag. 92 cu privire la „ în doctrină se arată că actul de procedură prin care partea interesată se adresează instanței, pentru a invoca aplicarea legii la un caz determinat, punând în mișcare acțiunea civilă, poartă denumirea de chemare în judecată”.

M. Fodor, Revista Româna de Drept Privat nr.1/2014, Ed. Universul Juridic, București 2014, citare la pag. 189 cu privire la „ astfel, dacă se formulează o contestație în anulare sau o revizuire împotriva unei hotărâri de primă instanță, judecata contestației sau a revizuirii se va face potrivit dispozițiilor aplicabile judecării în prima instanță”.

Gh. L. Zidaru, Revista Curierul Judiciar nr. 9/2012, Ed. C.H.Beck, București 2012, ISSN 1582-7526, citare la pag. 519 cu privire la „Norma de competență ce se completează fie cu art. 47 C.proc.civ., din care rezultă condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a exista coparticipare procesuală pasivă, fie cu art. 164 C.proc.civ., care reglementează conexitatea”; citare la pag 521 cu privire la „Cererile incidentale (...) cererea reconvențională, cererile de intervenție voluntară sau forțată, ori despre cereri privind luarea de măsuri asiguratorii, la asigurarea dovezilor, ori la luarea de alte măsuri provizorii”;

A. M. Ungureanu, Revista română de executare silită 1/2011, anul VIII, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1584-8892, citare la pag. 84 cu privire la noile dispoziții ale Legii nr. 202/2010;

P. Pop, D. Grosu, Revista română de drept privat nr. 3/2011, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 115 cu privire la „Noul act normativ (art. I pct. 32) ce modifică art. 329 C.pr.civ. în sensul introducerii a trei texte legale cu caracter de noutate în materie”;

Gh.L. Zidaru, Revista română de drept privat nr. 4/2011, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 222 cu privire la „Textul echivalent din art. 8 C.proc.civ. în vigoare ce instituie o competență alternativă doar prin alin. 1, competența fiind alternativă între instanțele din capitală și instanțele din localitatea reședință de județ unde domiciliază reclamantul”, citare la pag. 224 cu privire la „art. 100 ce nu este aplicabil în cazul acțiunilor reale imobiliare, care trebuie introduse la instanța locului în care se afla imobilul (art. 114 NCPC)”.

citare la pag. 226 cu privire la „Competența alternativă aplicabilă, doar dacă cererea privind obligația de întreținere este formulată pe cale principală, iar dacă nu este formulată pe cale accesorie ori incidentală, într-un alt proces, precum stabilirea paternității ori divorțul”, citare la pag. 226 cu privire la „art. 111 pct. 3 NCPC, care reia, în fond, dispozițiile actuale ale art. 10 pct. 1 C.pr.civ.”, citare la pag. 230 cu privire la „Norma ce corespunde primei teze a art. 10 pct. 2 C.pr.civ. în vigoare este justificată de cerința proximității, instanța de la locul situării imobilului fiind mai în măsură să administreze probele necesare soluționării cauzei”, citare la pag. 234 cu privire la „În doctrină s-a învederat rațiunea de protecție a art. 11 alin. 2 C.pr.civ., care previne inserarea unei clauze atributive de competență la sediul asiguratorului, de natură să desființeze, practic, dreptul de opțiune recunoscut asiguratului”, citare la pag. 236 cu privire la „Prevederile art. 114-117 NCPC”, pag. 237 cu privire la “deși actualul art. 13 C.pr.civ. se referă insuficient de clar la „cererile privitoare la bunurile imobile ”, citare la pag. 237 cu privire la „alineatul 3 precizează, în mod judicios și cu aceeași preocupare de a delimita riguros domeniul de aplicare a textului”, citare la pag. 237 cu privire la „art. 115 NCPC prevede expres că competența specială în materie de moștenire subzistă doar la ieșirea din indiviziune, întrucât după această dată nu mai există o masă succesorală distinctă”, citare la pag. 237 cu privire la „Art. 115 derogă de la art. 114 NCPC, motiv pentru care cererea de partaj succesoral este de competența instanței de la ultimul domiciliu al defunctului”;

S. Florea, Revista română de drept privat nr. 6/2011, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 103 cu privire la „Dispozițiile proprii unei proceduri nu sunt aplicabile celeilalte proceduri”, citare la pag. 104 cu privire la „Prevederile OUG nr. 100/2005 au fost criticate în doctrină, cu argumentul că reglementarea instituției sechestrului asigurător prin Codul de procedură civilă permite ca judecata cererii de instituire a sechestrului asigurător să se facă de urgență și fără citare”;

C.C.Dinu, Revista română de drept privat nr. 2/2012, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 70 cu privire la „Procedura divorțului în Noul Cod de procedură Civilă”;

S. Florea, Revista română de drept privat nr. 2/2012, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 120 cu privire la „Prorogarea de competență operează în toate cazurile în care considerații de ordin practic impun ca litigiul să fie soluționat de o singură instanță, chiar dacă s-ar încălca normele de competență materială sau de competență teritorială exclusivă stabilite prin Codul de procedură civilă, iar dacă sunt stabilite prin legi speciale, numai dacă permit în mod expres prorogarea”, citare la pag. 120 cu privire la „Interpretarea respectă principiul *specialia generalibus derogant* și principiul conform căruia norma generală nu poate, fără o dispoziție expresă a legiuitorului, să afecteze o normă specială”;

M. Jebelean, Revista română de drept privat nr. 2/2012, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISSN 1843-2646 citare la pag. 152 cu privire la „Dreptul procesual civil român”, citare la pag. 170 cu privire la „Din perspectiva nulității actelor de procedură, legea nu distinge după cum

este vorba despre nulitate absolută ori relativă, rezultatul fiind lipsirea sa de efectul pe care i-l dă legea”;

Ghe. Florea / S. Florea, Noile Coduri ale României, Ed. Universul Juridic, București 2011, ISBN 978-973-127-653-3 citare la pag. 381 cu privire la „Literatura juridică a definit nulitatea ca fiind sancțiunea procedurală care intervine în cazul actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru validitatea lui, lipsindu-l în total sau în parte de efectele firești”;